

IKONISK VINSLOTT:

Château Margaux ble ombygd i nyklassisistisk stil tidlig på 1800-tallet. Slottet har vært synonymt med vin av høyeste kvalitet siden middelalderen.

STOR OVERGANG: Familien Bizard ankom Frankrike våren 1979, noe som innebar nye omgivelser – og et nytt språk – for både Gunvor og datteren Tina, som da var seks år gammel.

KOLLEGAER: Gunvor sammen med Gilles Jourdon, som i dag er slottets hovmester – samme jobb som hennes mann hadde i en årrekke.

EDLE DRÅPER: Som vertinne på Château Margaux sto vinskaking på agendaen når Gunvor mottok celebre gjester fra hele verden.

duisert for en annen franskmann – venninnens bror, Michel Pougin. Det er mannen hun deler livet med i dag.

– Det er jo litt morsomt, for vi møttes allerede i 1969, og jeg vet at han ble veldig betatt av meg. Men den gangen tenkte jeg: Han er jo bare barnet.

Hun smiler.

– Han var riktignok like gammel som meg, så vidt tyve, men jeg foretrakk modne menn, og hadde jo nylig giftet meg med Claude, som var elleve år eldre enn meg.

– Ja, dessverre, kommenterer Michel, som har overhørt samtalen.

– Men over førti år senere så ble dere omsider et par?

– Ja, sier de samstemte og smiler til hverandre.

– Gjennom min niese fikk jeg nyss om at Gunvor var blitt enke. Jeg tok kontakt, og her sitter vi. Quel bonheur! Hvilken lykke!

VALGETS KVALER

Men tilbake til mannen som vant Gunvors hjerte i 1967. Claude Bizard var utdannet

innen restaurantfag og var administrerende direktør i en av USAs mest eksklusive restaurantkjeder, som spesialiserte seg på fransk mat. Han skulle blant annet kvalitetssikre spisesteder over hele USA, og som anonynt gjest gikk jobben blant annet ut på å teste service, mat og vin – for så å rapportere hva som var bra og hva som ikke holdt mål. Jobben førte til at paret stadig flyttet rundt i USA. De bodde i New York, Chicago, Los Angeles, Tampa, Austin og Indianapolis – byen hvor Gunvor fødte datteren Tina i 1973.

Men på et tidspunkt begynte Claude å lengte hjem. Han savnet sine foreldre, og da hans far ble syk, tok han beslutningen om å reise til Frankrike. Våren 1979 forlot den lille familien Chicago – men for Gunvor var det langt fra lystbetont.

– Det var et land jeg ikke hadde noe forhold til, og den gang kunne jeg heller ikke et ord fransk. Så allerede i mai dro jeg alene tilbake til

Chicago, hvor jeg hadde fått meg jobb hos motedesigneren Ted Lapidus.

Hun tenker seg om.

– Nå måtte jeg ta et valg: Skulle jeg skille meg og hente datteren min til USA – eller skulle jeg slå meg ned i Frankrike, med mann og barn, for godt.

I dag er hun glad for at hun valgte det siste alternativet, selv om det den gang føltes som en skikkelig kulturkollisjon.

– Jeg følte at livet i Frankrike stort sett dreide seg om å spise og drikke – noe jeg syntes var kjedelig. Men man

kan jo også vende seg til det, sier Gunvor og smiler.

Hun har et poeng. Statistikk viser at franskmenn bruker mer tid rundt bordet enn folk i de fleste andre land – og fransk matkultur står i sterk kontrast til land som USA, hvor det er mer vanlig å spise raskt og på farten.

HERSKAPELIG HVERDAG

I Frankrike skulle imidlertid livet ta en helt ny vending for Gunvor. Hennes mann ble ansatt som hovmester (major-dome) på det legendariske

Kong Carl Gustaf og Dronning Margrethe har jeg tatt hånd om. Boris Jeltsin var på besøk. Også den islandske presidenten Vigdís Finnbogadóttir.

LYKKELIG

SAMLIV: Etter at ektemannen døde i 2012, fant Gunvor kjærligheten på nytt i Michel Pougin – en venn av familien som hun hadde kjent i flere tiår.

å legge opp som slottets vertinne. Men hun har fremdeles løpende kontakt med mange av de som jobber der, samt slottets eiere, familien Mentzelopoulos, som oppholder seg der i perioder.

Gunvor forteller at diskresjon var en viktig del av hennes jobb, og at det er grunnen til at det finnes ytterst få bilder av henne sammen med de mange celebre gjestene hun har møtt.

– Synd – for det hadde jo vært litt morsomt å ha i dag, sier hun.

– Ble du litt bortsjunkt av å oppholde deg i disse staselige omgivelsene?

– Nei, det var jo en jobb som alle andre jobber, og av natur har jeg alltid hatt beina trygt plantet på jorda. Jeg er jo tross alt oppfostret i Neiden, sier hun og smiler.

– Hender det at du reiser du tilbake til Finnmark?

– Ja, men nå er det lenge siden. Jeg har ikke vært i hjembygda siden før pandemien, og jeg savner plassen, elva og menneskene der. Men fire av mine søsken er døde, og bare en av mine brødre bor fortsatt i Neiden.

Hun tenker seg om.

– Men jeg glemmer aldri da jeg kom tilbake etter mange år i USA. Folk kjente meg ikke igjen. Og jeg tror nok læreren – han som fortalte meg at jeg ikke ville komme meg noen vei her i livet – ble overrasket. Det har vært en lang, morsom og – ikke minst – lærerik reis.

Hun smiler.

– Som slutt ikke er over. •

Château Margaux – kjent for noen av verdens mest ettertraktede og eksklusive viner.

Å jobbe der er i seg selv en tillitserklæring og et tegn på høy faglig standard. Det handler om diskresjon, gjestfrihet, vinparinger, protokoll og image, og man samarbeider tett med vinnmakere, sommelier og høyt profilerte gjester – alt fra internasjonale vinkritikere til statsverhoder og internasjonale celebriteter.

To år før ekteparet slo seg ned i Margaux, var slottet blitt kjøpt av den greske entreprenøren og forretningsmannen André Mentzelopoulos. Han og Gunvor kom godt overens, og til tross for at hun på det tidspunktet ikke snakket fransk, tiltrudde han henne rollen som chargé d'accueil – slottets vertinne. Hennes oppgave ble å ta imot – og ta seg av – gjester fra hele verden.

– Mine engelskkunnskaper kom jo godt med, og sakte, men sikkert lærte jeg meg også fransk. Og selvfølgelig måtte jeg sette meg inn i vinens verden. Alt jeg kan om vin og vinproduksjon i dag, er takket være min læremester Paul Pontallier, som var tilknyttet slottet i en årrekke. Dessverre døde han i 2016, bare 59 år gammel.

DISKRESJON I HØYSETET

Vi har tatt turen til det ærverdige slottet, fem minutters kjøretur unna. På vei ned den vakre, skyggefulle alleen som leder til slottets inngang, møter Gunvor han som i dag har jobben hennes mann en gang hadde. De slår av en prat, og Gunvor kan fortelle oss at det i dag er omtrent 6000 besøkende per år – mens hun, alene, kunne ta imot 25 000 gjester i løpet av ett år.

– Det var pengesterke kunder – og mange berømmtheter, sier hun.

– Kan du nevne noen av dem du har møtt?

– Ja, både kong Carl Gustaf og Dronning Margrethe har jeg tatt hånd om. Boris Jeltsin var på besøk. Også den islandske presidenten Vigdís Finnbogadóttir. Og musikeren Sting, medlemmene i rockebandet Dire Straits, skuespilleren Gene Hackman og basketballstjernen Michal Jordan – for å nevne noen få.

– Og Jørn Hoel har tidligere fortalt til Hjemmet at han hadde et svært hyggelig møte med deg her?

– Å ja, det glemmer jeg aldri. Jørn er et virkelig flott menneske – og en fantastisk artist.

Etter at ektemannen døde i 2012 – Gunvor var 65 år den gangen – bestemte hun seg for